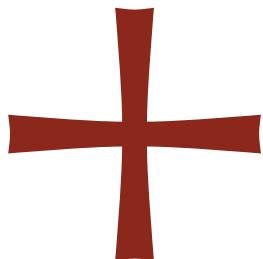

LITURGIA
HORARUM
IN CANTU GREGORIANO

FERIA VI IN PASSIONE DOMINI

AD LAUDES MATUTINAS

D

E-us, ✠ in adiu-tó-ri- um me- um inténde. ¶ Dómi-
ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o,
et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi- o, et nunc,
et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. A-men.

Hymnus

I

E n a-cé-tum, fel, a-rúndo, spu-ta, cla-vi, lánce- a ;
mi-te corpus per-fo-rá-tur, sanguis, unda próflu- it ;
terra, pontus, astra, mundus quo la-ván-tur flúmi-ne !

2. Crux fidélis, inter omnes
arbor una nóbilis !
Nulla talem silva profert
flore, fronde, gérmine.
Dulce lignum, dulci clavo
dulce pondus sústinenſ !

4. Sola digna tu fuíſti
ferre sæcli prétium,
atque portum præparáre
nauta mundo náufrago,
quem sacer cruor perúnxit
fusus Agni córpore.

3. Flecte ramos, arbor alta,
tensa laxa víscera,
et rigor lentéscat ille
quem dedit natívitás,
ut supérfi membra regis
miti tendas stípite.

5. Æqua Patri Filióque,
íncrito Paráclito,
sempítérla sit beátæ
Trinitati glória,
cuius alma nos redémit
atque servat grátia. Amen.

Psalmodia

VII c
transp.
P Rópri-o * Fí-li- o su- o non pepér-cit De-us,
sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum. E u o u a e.

PSALMUS 50

Miserere mei, Deus

Renovari spiritu mentis vestre et induere novum hominem (Eph 4, 23-24).

Miserére mei, Deus,*

secúndum misericórdiam tuam ;

et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea *

et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra me est semper.

Tibi, tibi soli peccávi *
et malum coram te feci,

ut iustus inveniáris in senténtia tua *
et æquus in iudício tuo.

Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem in corde dilexísti *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor ; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audíre me fácies gáudium et lætitiam, *
et exsultábunt ossa, quæ contrívisti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis *
et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, *
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiam salutáris tui *
et spíritu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, *
et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, *
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem tuam.

Non enim sacrificio delectáris, *
 holocáustum, si ófferam, non placébit.
 Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
 cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
 Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
 ut ædificéntur muri Ierúsalem.
 Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiōnes et holocáusta ; *
 tunc impónent super altáre tuum vítulos.

If
D UM conturbá-ta fú- e-rit * á-nima me- a, Dó-
 mi-ne, mi- se-ri-córdi- æ memor e-ris. Eu o u a e.

CANTICUM *Hab 3, 2-4.13a.15-19*

Deus appetet ad iudicandum

Levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra (Lc. 21, 28).

Dómine, audívi auditiónem tuam, *
 et tímui, Dómine, opus tuum.
 In médio annórum vivífica illud, *
 in médio annórum notum fácies.
 Cum irátus fúeris, *
 misericórdia recordáberis.
 Deus a Theman véniet, *
 et Sanctus de monte Pharan.
 Operit cælos glóriæ eius, *
 et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit, †
 rádii ex mánibus eius : *
 ibi abscóndita est fortitúdo eius.

 Egréssus es in salútem pópuli tui, *
 in salútem cum christo tuo.

 Viam fecísti in mari equis tuis, *
 in luto aquárum multárum.

 Audívi, et conturbátus est venter meus, *
 ad vocem contremuérunt lábia mea.

 Ingréditur putrédo in óssibus meis, *
 et subter me vacíllant gressus mei.

 Conquiéscam in die tribulatiónis, *
 ut ascéndat super pópulum, qui invádit nos.

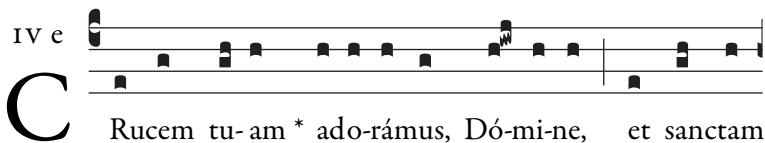
 Ficus enim non florébit, *
 et non erit fructus in víneis ;

 mentiétur opus olívæ, *
 et arva non áfferent cibum;

 abscíssum est de ovíli pecus, *
 et non est arméntum in præsépibus.

 Ego autem in Dómino gaudébo *
 et exsultábo in Deo salvatóre meo.

 Dóminus Deus fortitúdo mea, †
 et ponet pedes meos quasi cervórum *
 et super excélsa mea dedúcet me.

PSALMUS 147

Instauratio Ierusalem

Veni, et ostendam tibi sponsam, uxorem Agni (Ap 21, 9).

Lauda, Ierúsalem, Dóminum ; *

colláuda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *

benedíxit filiis tuis in te.

Qui ponit fines tuos pacem *

et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit eloquium suum terræ, *

velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut lanam, *

pruínam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *

ante fáciem frígoris eius quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum et liquefáciet ea, *

flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *

iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni,*
et iudícia sua non manifestávit eis.

Lectio brevis

Is 52, 13-15

Ecce próspero ager servus meus; exaltábitur et elevábitur et sublímis erit valde. Sicut obstupuérunt super eum multi, sic defórmis erat, quasi non esset hóminis spécies eius, filiórū hóminis aspéctus eius, sic dispérget gentes multas. Super ipsum continébunt reges os suum, quia, quæ non sunt narráta eis, vidérunt et, quæ non audiérunt, contempláti sunt.

Responsorium breve

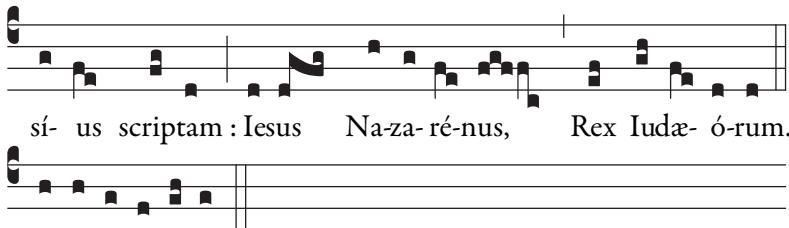
v

C Hri- stus * factus est pro no- bis obœ-
di- ens us- que ad mor- tem, mor- tem au- tem
cru- cis.

Benedictus

Ig

P O-su- é- runt * su-per caput e-ius causam ip-

E u o u a e.

CANTICUM EVANGELIUM

Lc I, 68-79

De Messia eiusque præcursori

Benedictus + Dóminus Deus Israel, *

quia visitávit et fecit redemptiōnem plebi suæ

et eréxit cornu salútis nobis *

in domo David púeri sui,

sicut locútus est per os sanctórum, *

qui a sæculo sunt, prophetárum eius,

salútem ex inimícis nostris *

et de manu ómnium, qui odérunt nos;

ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris *

et memorári testaménti sui sancti,

iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *

datúrum se nobis,

ut sine timóre, de manu inimicórum liberáti, *

serviámus illi

in sanctitaté et iustítia coram ipso *

ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: *

præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius,

ad dandam sciéntiam salútis plebi eius *

in remissióne peccatórum eórum,

per víscera misericórdiæ Dei nostri,^{*}
in quibus visitábit nos óriens ex alto,
illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent^{*}
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Preces

Redemptórem nostrum, qui pro nobis passus et sepúltus est, ut
resúrgeret, sincéra pietáte adorémus eúmque súpplices imploré-
mus:

Miserére nostri, Dómine.

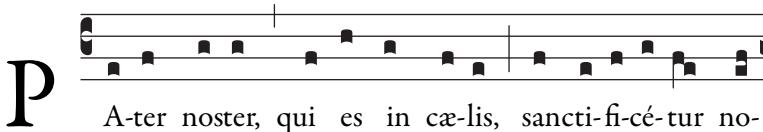
O Dómine et Magíster noster, pro nobis usque ad mortem factus
es obœdiens,
— doce nos voluntáti Patris semper obœdíre.

Tu, vita nostra, qui, in ligno móriens, inférnum et mortem des-
truxísti,
— da nos tecum cómmori, ut tecum in glória resuscitémur.

O Rex noster, qui es opprórium hóminum factus et tamquam
vermis calcátus,
— doce nos tuam humilitátem indúere salutárem.

Salus nostra, qui vitam tuam pro diléctis frátribus tradidísti,
— præsta, ut eádem caritáte nos ínvicem diligámus.

Salvátor noster, qui, expánsis in cruce mánibus, traxísti ad te
ómnia sæcula,
— in regno salútis tuæ univérsos cóngrega filios Dei dispérsos.

men tu-um ; advé-ni- at regnum tu-um ; fi- at vo-lúntas
 tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in terra. Panem nostrum
 co-ti-di- ánum da no-bis hó-di- e ; et dimít-te no-bis dé-
 bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ri-bus nos-
 tris ; et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem, sed lí-be-ra
 nos a ma-lo.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesu Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium et crucis subíre torméntum. Qui tecum.

Dómi-nus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Be-ne-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li- us,

et Spí-ri-tus Sanctus. R. Amen.

I - te, in pa-ce. R. De-o grá- ti- as.

